

Az Országos Erdészeti Egyesület 1917. évi költségvetése.

B e v é t e l	Tényleg befolyt az 1915. évben		Elő-irányoztatott 1916. évre		Elő-irányoztatik 1917. évre	
	K	f	K	f	K	f
	A) Rendes bevételek.					
I. Az egyesületi székház-bérfelvétele	14717	—	14500	—	14500	—
II. Az alapító tagok által kötelezvényben tett alapítványok kamatai	1718	80	1500	—	1500	—
III. A rendes tagok által fizetett tagsági díjak	15905	85	16000	—	16000	—
IV. Az állam által adott segély	6000	—	6000	—	6000	—
V. Az egyesület állandó kiadmányainak jövedelmei:						
a) Erdészeti Lapok	7816	25	7500	—	7500	—
b) Erdészeti Zsebnaptár	1174	—	2000	—	3000	—
c) Erdészeti Rendeleték Tára	16	—	1000	—	1000	—
d) „Az Erdő” című lap után	10294	93	10000	—	10000	—
VI. Az egyesület közlönyében megjelenő hirdetések díjai	4622	20	6000	—	5000	—
VII. Az egyesület terhére kiadott nem állandó irodalmi kiadmányok eladásából befolyó jövedelmek	2	—	50	—	50	—
VIII. Az alaptőke, valamint a folyó jövedelmekből begyűlt pénztári készletek kamatai	8270	41	8500	—	9000	—
IX. A Deák-Ferencz-alapítványbevétele	1100	—	1100	—	1100	—
X. A Wagner-Károly-alapítvány bevétele	3380	—	3366	—	3441	—
XI. A gróf Tisza-Lajos-alapítvány bevétele	2032	—	2032	—	2032	—
XII. A Bedő-Albert-alapítvány bevétele	1715	—	1719	—	1730	—
XIII. Az Erzsébet- irályné-alapítvány bevétele	948	—	948	—	948	—
XIV. A Luczenbacher-Pál-alapítvány bevétele	424	—	424	—	424	—
XV. A Horváth-Sándor-alapítvány bevétele	655	—	660	—	660	—
XVI. Faragó Béla alapítványának bevétele	338	—	338	—	339	—
Átvitel	81129	44	83637	—	84224	—

B e v é t e l	Tényleg befolyt az 1915. évben		Elő-irányoztatott 1916. évre		Elő-irányoztatik 1917. évre	
	K	f	K	f	K	f
Áttétel	81129	44	83637	—	84224	—
XVII. A titkári nyugdíjalap bevétele...	3869	—	4100	—	4506	—
XVIII. Az altiszti segélyalap " " ...	560	—	560	—	682	—
XIX. A báró Bánffy-Dezső-alapítvány bevétele	897	—	897	—	971	—
XX. A székesfehérvári ismeretlen alapítvány bevétele	81	—	81	—	107	—
XXI. Hirsch Istvánné alap. bevétele	400	—	800	—	800	—
XXII. Rokkantalap bevétele	—	—	—	—	80	—
XXIII. Szantner Gy.-alapítvány bevétele	—	—	—	—	400	—
XXIV. Postaköltség és más térítmények	276	89	300	—	300	—
XXV. Megítélt és behajtott perköltségek	—	—	50	—	50	—
XXVI. Egyéb bevételek	2	70	50	—	50	—
B) Áttutó bevételek.						
XXVII. Új alapító tagok által készpénzben tett alapítványok és a kötelezvényben tett alapítványok törlesztésére befizetett összegek	1410	40	2000	—	2000	—
XXVIII. Az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak növelésére vagy hasonló alap. alkotására tett adományok	1690	69	100	—	100	—
XXIX. Az egyesület által a szerzők terhére kiadott szakkönyvek és más iratok eladásából befolyó jövedelmek	1199	75	200	—	200	—
XXX. Más áttutó bevételek, beleértve a letétképen kezelendő összegeket is	1271	32	2000	—	2000	—
Összes bevétel	92788	19	94775	—	96470	—

K i a d á s	Tényleg kiadatott az 1915. évben		Elő-irányoztatott 1916. évre		Elő-irányoztatott 1917. évre	
	K	f	K	f	K	f
A) Rendes kiadások.						
I. Személyi járandóságok:						
a) a titkár fizetése és pótléka	11000	K				
b) 2 segédtitkár fizetése	4200	"				
c) a pénztáros fizetése	3375	"				
d) az írnokok fizetése	3240	"				
e) szolga és házmesteri fizetés	1600	"				
f) jutalmak és segélyek	1750	"				
g) Nyug- és kegydíjak	924	"	19154	55	20364	— 26089 —
II. Ügyviteli költségek:						
a) irodai és postaköltségek, nyomtatványok és távbeszélő	5000	K — fill.				
b) ügyvédi költségek	500	" — "	6074	08	7000	— 6000 —
c) közgy. és útikölts.	500	" — "	156	40	500	— 300 —
III. Leltári tárgyak beszerzésére						
IV. A könyvtár gyarapítására és szaklapokra						
			885	—	1000	— 600 —
V. Állandó kiadmányok költségei és pedig:						
1. Erdészeti Lapok:						
a) nyomtatási költségei	8600	K — fill.				
b) expedíciója	1500	" — "				
c) írói díja	2400	" — "				
2. Erd. Zsebnaptár előállítási költsége						
	3000	" — "				
3. Erd. Rend. Tára előállítási költsége						
	500	" — "				
4. Az „Erdő” ösz-szes költségei						
	8000	" — "	20061	94	25000	— 24000 —
VI. Az egyesület terhére kiadott nem állandó irodalmi kiadmányok költségei						
VII. A székházat terhelő kiadások:						
a) állami adók	4656	K — fill.				
b) községi adó, házbérkrajczár	1851	" — "				
c) vízvezetéki illeték	668	" — "				
d) udvarvilágítás és áramfogyasztás	1300	" — "				
e) tűzkárbiztosítás	125	" — "				
f) ablaküveg	100	" — "				
g) javítások, tisztog. és kéményseprés	1300	" — "	10098	43	10000	— 10000 —
Átvitel	56430	40	63864	—	66989	—

K i a d á s	Tényleg kiadott az 1915. évben		Elő-irányoztatott 1916. évre		Elő-irányoztatik 1917. évre	
	K	f	K	f	K	f
Áttétel	56430	40	63864	—	66989	—
VIII. Illetékegyenérték és az egyesületet mint ilyen terhelő adó	900	36	900	—	900	—
IX. A Deák-Ferencz-alapítvány irodalmi pályadíjai	1100	—	1100	—	1100	—
X. A Wagner-Károly-alapítványból adandó segélyek	3380	—	3366	—	3441	—
XI. A gróf Tisza-Lajos-alapítványból adandó segélyek	2032	—	2032	—	2032	—
XII. A Bedő-Albert-alapítv.-ból adandó ösztöndíjak	1600	—	1600	—	1600	—
XIII. Az Erzsébet-királyné-alapítványból adandó segélyek	948	—	948	—	948	—
XIV. A Luczenbacher-Pál-alapítványból adandó segélyek	424	—	424	—	424	—
XV. A Horváth-Sándor-alapítványból adandó jutalom	655	—	660	—	660	—
XVI. A Faragó-Béla-alapítv.-ből adandó segélyek	300	—	300	—	300	—
XVII. A titkári nyugdíjalapnak átadandó kamatok	3869	—	4100	—	4506	—
XVIII. Az áltiszti segélyalapnak átadandó kamatok	560	—	560	—	682	—
XIX. A báró Bánffy-Dezső-alapnak átadandó kamatok	897	—	897	—	971	—
XX. A székesfehérvári ismeretlen alapnak átadandó kamatok	81	—	81	—	107	—
XXI. Hirsch Istvánné alapítványból átadandó kamatok	400	—	800	—	800	—
XXII. Rokkantalap kamatai	—	—	—	—	80	—
XXIII. Szantner Gy. alapítvány kamatai	—	—	—	—	400	—
XXIV. Egyéb kiadások	3289	29	2500	—	2000	—
<i>B) Átfutó kiadások.</i>						
XXV. A törzsvagyonhoz csatolandó új alapítványok és a kötelezvényben tett alapítványok beváltására fizetett összegek	1410	40	2000	—	2000	—
XXVI. Az egyesület külön rendeltetéssel bíró alapítványainak növelésére tett adományok és az ezen alapítványokhoz csatolandó egyéb összegek	7814	93	6257	—	4469	—
XXVII. Az egyesület által a szerzők terhére kiadott szakmunkák és iratok kiadási költségei	—	—	—	—	—	—
XXVIII. A folyó bevételek feleslegéből a törzsvagyonhoz csatolandó összeg	—	—	386	—	61	—
XXIX. Egyéb átfutó kiadások	6696	81	2000	—	2000	—
Összes kiadás	92788	19	94775	—	96470	—

Az 1916. évre előirányzott 94.775 K bevétellel és kiadással szemben az 1917. évre 96.470 K bevételt és kiadást irányoztunk elő, azaz 1695 K-val többet.

Az egyes bevételi és kiadási rovatoknál előirányzott összegekre nézve, amelyek az 1916. évi költségvetéstől eltérnek, a következőket van szerencsénk felemlíteni:

A bevételi rovatoknál csekély az eltérés és bővebb indokolást nem igényel.

A kiadási rovatok közül az I-nél (személyi kiadások) előirányoztuk az 1915. évi közgyűlés által az állami alkalmazottakra érvényes szabályoknak megfelelően engedélyezett drágasági pótléket, amelyet ezen határozat szellemében az eddigi 20% helyett, ismét az állami alkalmazottaknál időközben érvénybe lépett új szabályokhoz alkalmazkodva a fizetés 25—35%-ával vettük fel a költségvetésbe, kiterjesztve azt az irnokokra is, kik a folyó évben némi fizetésjavításban, drágasági pótlékban azonban nem részesültek. Az 1916. évi előirányzattal szemben ezen a rovaton ekként mutatkozó többlet 5475 K, amely a háború okozta rendkívüli viszonyokban leli indokolását, s amelyből 3740 K esik a közgyűlés által már megszavazott, s a folyó évben póthitelként kezelt drágasági pótlékre és fizetésjavításra, 1735 K pedig arra a többletre, amelyet az állami alkalmazottak drágasági pótlékának újabb szabályozása következtében tisztelettel javaslatba hozunk. Ugyancsak a rendkívüli viszonyok következtében a jutalmak és segélyek rovatán 250 K-val többet irányoztunk elő.

A többi kiadási rovat előirányzásánál a várható szükséglet, illetőleg az alapoknál a vonatkozó bevételi tételek voltak irányadók. Külön kiemeljük azonban, hogy a XXVI. rovaton az egyesületnek az nyugdíjalaphoz való hozzájárulását a pénzügyi egyensúly érdekében az 1913. évi közgyűlés által meghatározott 4000 K-val szemben csak az alapszabályok 170. §-ában említett 2200 K-val irányozhattuk elő, ami azonban átmenetileg annál kevésbbé eshetik kifogás alá, mert a nyugdíjalapnak az előző években értékpapírai sorsolásából rendkívüli jövedelmei voltak.

Pénztári feleslegként eszerint a XXVIII. (kiadási) rovaton 61 K volt előirányozható.

Budapesten, 1916. évi október hó 4-én.

A számadás-vizsgáló bizottság:

Hinfner György s. k.

Petényi Keresztély s. k. *Spettmann János* s. k. *Papp Béla* s. k.

Lipcey László s. k.

Az igazgató-választmány a számadás vizsgáló bizottság jelentését tudomásul veszi, javaslatait magáévá teszi és elrendeli, hogy azok a közgyűlés elé terjesztessenek. Egyben azonban az igazgató-választmány a behajthatlan követelések sorába még felveszi néhai báró Perényi Zsigmond 400 K tőketartozását, amelynek befolyására szintén nincsen kilátás.

VI. Az egyesület ügyészenek dr. Darányi Gyulának indítványára az igazgató-választmány elrendeli, hogy az alapítványi kötelezvények és tagsági nyilatkozatok szövegében az új polgári perrendtartás értelmében mint per esetén illetékes bíróság ezentul kizárólag a budapesti központi kir. járásbíróság jelöltessék meg s a fizetés teljesítési helyeként pedig Budapest, az egyesület pénztára neveztessek meg.

VII. Az igazgató-választmány az elnökség javaslatára a f. é. közgyűlés időpontjául deczember hó 13-ának d. u. 5 óráját tűzi ki s bárha az egyesület a közelebbről tartandó közgyűlés alkalmából 50 éves fennállását is ünnepelhetné, azt ez idő szerint nem tartja teljesíthetőnek, mihez képest a közgyűlés a tárgysorozatát a következőkben állapítja meg:

1. Jelentés a legközelebbi közgyűlés óta kifejtett egyesületi tevékenységről.

2. Husz választmányi tag választása és pedig 14 négy évre, 2 három évre, 4 egy évre. Az igazgató-választmányból az alapszabályok értelmében kilépnek, de újból választhatók: Ambrózy Lajos gróf, Arató Gyula, Esterházy Miklós herceg, Havas József, Hubay Zsigmond, Jákói Géza, Kaán Károly, Laitner Elek, Nemes Károly, Osztrólczy Géza, Schmidt Károly, Tuzson János dr. és Zselénski Róbert gróf. A többi üresedés elhalálozás, illetőleg lemondás következtében állott elő.

3. Jelentés az 1915. évi zárszámadásról és az 1917. évi költségvetés megállapítása.

4. Jelentés a Deák-Ferencz-alapítvány kamataiból kiírt irodalmi pályázatokról.

5. Indítvány a jövő közgyűlés helyére és tanácskozási tárgyaira nézve.

6. Esetleges egyéb indítványok.

VIII. A Deák-Ferencz-alapítvány 1917. évi kamataira vonatkozóan az igazgató-választmány úgy határoz, hogy azokat további rendelkezésig letétbe helyezi.

IX. A Horváth-Sándor-alapítvány 1000 K-ás jutalomdíja a folyó évben ismét kiadható lenne, az igazgató-választmány azonban a háborus viszonyokra való tekintettel a jutalomdíj kiadását a jövő évre halasztja.

X. A titkár beszámol az új adótörvényjavaslatok egyes, az erdőgazdaságra felette sérelmes, sőt veszélyes intézkedéseinek megfelelő módosítása ügyében a legutóbbi választmányi ülés óta kifejtett egyesületi tevékenységről, amely az Erdészeti Lapokban kimerítően ismertetve volt. Az egyesület elnöksége arra való tekintettel, hogy a kormánynál való közbenjárás az ügy összes fejleményeinél, ha sikert akartunk elérni, a legsürgősebb, napokhoz kötött volt, kénytelen volt a választmány összehívása nélkül intézkedni. Eljárása nem volt eredménytelen, mert úgy a hadinyereségadónál, mint a vagyoadónál az egyesület javaslatai értelmében módosítások eszközöltettek, sőt az egyesület a vagyoadóra vonatkozóan a végrehajtási utasítás illető szakaszainak megszövegezésére is felszólítást nyert a pénzügyminiszter urtól.

Az igazgató-választmány az elnökség eljárását jóváhagyólag tudomásul veszi s egyuttal az elnök javaslatára Zselénski Róbert gróf, Jákói Géza, Osztroluczky Géza és Osztroluczky Miklós választmányi tagoknak, továbbá Radvánszky Antal báró és Esterházy Mórícz gróf országgyűlési képviselőknek az adótörvényjavaslatok erdőszeti vonatkozású szakaszainak módosítása körüli buzgó működésükért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

XI. A titkár beszámol azokról a kormányrendeletekről, amelyek a hadiállapotból folyólag a legutóbbi választmányi ülés óta kiadottak. Ezek között kiemeli az erdei munkások felmentésének 1917. márczius végéig való meghosszabbítását, amely a téli fatermelést hivatott biztosítani. Bemutatja a földmivelésügyi minisztériumnak a rokkantügyi hivatalhoz intézett leiratát, amelyben az egyesület felterjesztésének megfelelően állást foglal az említett hivatal által szervezni szándékolt rövid erdőőri szaktanfolyamok ellen s amelynek szövege a következő:

Hivatkozva az 1916. évi 6349. számú előterjesztésére, a besztercebányai különleges győgyintézet vezetésére felkért miniszteri biztos által hozzám intézett 240/1916. számú felterjesztésben említett erdőőri szaktanfolyamok engedélyezésére nézve álláspontomat van szerencsém a következőkben közölni.

A tervezett erdőőri szaktanfolyamok felállítását célszerűtlennek s mint ilyent mellőzendőnek tartom, mert az 1879. évi XXXI. t.-cz. 37. §-ában említett „Erdőőri szakvizsga” letételéhez s ezzel az erdőőri szakvizsga-bizonyítvány megszerzéséhez és illetőleg az erdőőri szakvizsgával bíró alkalmazottak szolgálati kötelességeinek sikeres teljesítéséhez mellőzhetlenül szükséges gyakorlati erdőgazdasági ismereteket lehetetlenség lenne az említett erdőőri szaktanfolyamokon kellően megszerzeni.

Ez már abból is kitűnik, hogy azok részére, akik az említett gyakorlati erdőgazdasági ismereteket iskolán kívül kívánják megszerezni, a valamely erdőgazdaságban eltöltendő szolgálati időt, amely után az erdőőri vizsgára jelentkezni lehet, a m. kir. belügyminiszter ural egyetértőleg kiadott 25347/1880. F. M. sz. rendelet három évben szabta meg, sőt még az erdőőri szakiskolák tanfolyama is elég hosszú időre terjed, amennyiben viszont ennek a rendszeres elméleti és gyakorlati oktatásnak az időtartama a m. kir. belügyminiszter ural egyetértőleg kiadott 66420/908. sz. szabályzatban mind a négy erdőőri szakiskolánál 2 (kettő) évben van meghatározva.

Eltelkintve tehát attól, hogy az említett nehézségek miatt kellően meg nem okolható kivételes intézkedés nélkül a tervbe vett rövid tanfolyamok elvégzésének az 1879. évi XXXI. t.-cz. 37. §-ban foglaltak szempontjából a kívánt törvényes minősítő hatálya sem lenne meg, az ilyen tanfolyamok tartása még az oda kívánkozóknak jól felfogott saját érdekében sem ajánlatos, mert általa nem jutnának olyan ismereteknek birtokába, amelyek részükre állandó kenyérkereseti pályát biztosítanának.

A tervezett erdőőri szaktanfolyamok felállítása helyett célravezetőbbnek tartanám, ha azokat a gondosan kiválasztott rokkant katonákat, akiknek testi fogyatékosága vagy betegsége olyan természetű, amely nem zárja ki a nagy testi fáradtsággal járó és bizonyos képességeket mellőzhetlenül megkövetelő erdőőri teendők sikeres ellátását, a m. kir. rokkantügyi hivatal mint erdőőröket mindjárt alkalmazásba juttatná (ideiglenes alkalmazottak gyanánt) egyes erdőbirtokosoknál, mert ezen a módon az illetők — ha csak ideiglenesen is — már eleve megfelelő keresethez jutnának és mert az így nyert alkalmazásban eltöltött három évi erdészeti gyakorlati szolgálat alapján megfelelő módon megszerezhetnék az 1879. évi XXXI. t.-cz. 37. §-ban említett erdőőri szakvizsgálati bizonyítványt is, amely állandó erdőőri alkalmaztatásukat biztosíthatná.

A kiválogatott rokkant katonák közül egyesek a m. kir. erdőőri szakiskolák kötelékébe is fel volnának vehetők, de természetesen a szakiskolai oktatás magasabb színvonalára való tekintettel csak olyanok, akiknek a szakiskolai szabályzatban megkívánt képességei — különösen a tanulmányok tekintetében — kellő mértékben megvannak, amely nagyobb képességeknek megfelelően aztán ezek hamarabb: kétéves tanfolyam elvégzése után megszereznék az említett törvényes minősítéshez szükséges erdőőri szakvizsgálati bizonyítványt.

Abból a célból, hogy a jelzett kiválogatásnál az erdőgazdasági szempontok megfelelően érvényesüljenek, mindkét esetben szükségesnek tartom, hogy az erdőőri pályára kívánkozóok rokkantsága, illetőleg betegségének természete, nemkülönben előképzettsége szakértő erdőtiszt (legcélzszerűbben a legközelebbi kir. erdőfelügyelőség, vagy más állami erdészeti hivatal tisztviselője) által előzetesen elbíráltassék, s így állapíttassék meg, hogy az illetők testi fogyatéksága nem zárja-e ki a nagy testi fáradoalmakat igénylő és bizonyos képességeket feltétlenül megkövetelő erdőőri szolgálat sikeres elvégzését és illetőleg a szakiskolai felvételre igényt tartók megfelelnek-e azoknak a követelményeknek, amelyeket az 1908. évi 66420. F. M. sz. rendelettel kiadott erdőőri szakiskolai szabályzat előír.

A beszercebányai miniszteri biztos elől idézett felterjesztésére egyébiránt azt is meg kell jegyezmem, hogy a tüdőbeteg katonákat erdőőri szolgálatra teljesen alkalmatlanoknak tartom, mert ezeknek meggyöngült szervezete különösen a téli erdőőri szolgálatot nem bírja ki, másrészt, mivel az erdőőri szakiskolák tanulói mindnyájan bent laknak az intézetben, ilyen betegeknek erdőőri szakiskolába való felvétele a többi tanulókra való tekintettel egyáltalán nem engedhető meg.

Végül annak megemlítése mellett, hogy azok a rokkant katonák, akik a fentiek szerint a m. kir. erdőőri szakiskolák kétéves tanfolyamára felvehetőeknek találtnak, arra is igényt tarthatnak, hogy a szakiskolában a tanfolyam egész tartamán át államköltségen tartassanak el, általános tájékoztatóul a szabályzat mellett van szerencsém ide mellékelve az erdészeti szakiskolák tanulóinak felvétele ügyében kiadni szokásos pályázati hirdetés egy példányát is megküldeni.

Kérem a rokkantügyi hivatalt, sziveskedjék fentebbiek figyelembevételével teendő intézkedéséről engem is értesíteni.

Megjegyzem, hogy ennek az iratomnak másolatát egyidejűleg a beszercebányai különleges katonai gyógyintézet miniszteri biztosának és a csonkított és béna katonák gyógyintézetével kapcsolatos rokkantiskola igazgatóságának is megküldtem.

A miniszter helyett:

Bartóky s. k.
államtitkár.

Bemutatja továbbá a titkár a miniszterelnök következő válszát az egyesület azon felterjesztésére, amelyben a közös használatu erdők fatermésének árverésen kívül való eladása ellen foglalt állást.

A t. Országos Erdészeti Egyesületnek

Budapest,

2702/M/E/I. — szám. Ez évi június hó 15-én 890. szám alatt hozzám intézett felterjesztésére, a földművelésügyi miniszter ural egyetértőleg a következőkről értesitem az Egyesületet:

A kifogásolt 960/1916. M. E. számú kormányrendelet tulajdonképeni intenciója az, hogy a bányafa hiánya következtében *esetleg az üzem teljes beszüntetése* elé kerülő bányákat *sürgősen ki lehessen segíteni* olyan esetekben,

amidőn a bányafatermelésre alkalmas és a bánya közelében levő — tehát a legrövidebb idő alatt a bányához szállítható — faállomány valamely közös osztatlan tulajdont képező erdőben található fel; tehát arról van szó, hogy ha valamely bánya a háboru alatt a bányafa kifogyása következtében válságos helyzetbe jutna, a bánya a bányafával sürgősen kiegészíthető legyen abban az esetben, ha a bányafa céljaira leginkább megfelelő faanyag *véletlenül* az 1898. évi XIX. t.-cz. II. czime alá tartozó közös erdőben található fel, amely faanyag az idézett törvény 25. és 36. §-ai értelmében rendes körülmények között csakis előzetes birtokossági gyűlési határozat alapján és csakis nyilvános árverésen volna megszerezhető, s amely eljárás mellett a kötelező hirdetések és felebbezési határidők révén, csupán a formaságokra minimálisan 3 hónap telik el.

Az előadottakból következik, hogy a 860/1916. M. E. számú kormányrendelet *csakis kivételesen akkor* nyerhet alkalmazást, ha valamely bányafából kifogyott bányát a beszüntetés veszedelme ellen — a hadászati érdekekre való tekintettel — meg kell menteni.

Az erdőbirtokosoknak az árverés mellőzésével kapcsolatban esetleg bekövetkező károsodás ellen való megvédésére egyébként maga a kormányrendelet azt a kikötést tartalmazza, hogy az eladási ár az *erdőrendészeti rendszabályok értelmében szakszerűen megállapított becsértéknél alacsonyabb nem lehet.*

A legnagyobb biztosítékot azonban egyrészt az képezi, hogy a földművelésügyi miniszter urnak a 45000/1916. szám alatt kiadott rendelete az erdőfelügyelőségek és az állami erdőhivatalok személyzete részére szigorú utasítást foglal magában az iránt, hogy az árverés mellőzése, *felelősség mellett*, csak akkor javasolható, *ha az eladási ár ez erdőbirtokosnak a mostani kedvező értékesítési viszonyok mellett támasztható minden reális igényét teljesen kielégíti* és ha a megköthető faeladási szerződés *teljes* biztosítékot nyújt arra, hogy a birtokos nem fog károsodni, másrészt pedig az árverés mellőzésének engedélyezését úgy a 860/1916. M. E. számú kormányrendelet, mint az ennek alapján kiadott 45000/1916. számú F. M. rendelet *kizárólag a földművelésügyi miniszter ur hatáskörébe utalja*, evvel tehát biztosítva van az, hogy a 860/1916. M. E. számú kormányrendelet körébe tartozó minden egyes eset a földművelésügyi miniszter ur felülbíráta alá kerül, kinek így módjában van a becsértéket — a faértékesítési viszonyok figyelembe vételével s illetőleg az Egyesület által hangoztatott árverési felüligéretekre való figyelemmel — felelni, avagy az árverés mellőzését megtagadni.

Tény, hogy a kifogásolt kormányrendelet alapján az árverés mellőzésére a mai napig egyetlen egy esetben sem adatott engedély; ebből azonban nem az következik, mint amit az Egyesület hangoztat, hogy tudniillik az élet a kormányrendelet szükségességét nem igazolta, hanem következik az az örvendetes jelenség, hogy eddig még egyetlen bányavállalatunk sem jutott bányafa hiánya miatt válságos helyzetbe; arra nézve azonban, hogy a háborunak még további folyama alatt nem következik-e be ilyen súlyos helyzet, biztosítékot senki sem nyújthat.

Az előadottakra való tekintettel tehát és figyelemmel arra, hogy csakis a háborus idő tartamára szóló 860/1916. M. E. számú kormányrendelet alkalmazására

a háboru elhúzódása mellett mindig súlyosbodó viszonyok között még szükség lehet: az Egyesület által kifogásolt kormányrendelet további változtatlan érvényben tartását szükségesnek tartom.

Végül megjegyzem, hogy a szóban levő kormányrendelet tulajdonképpen a bányafatermelés megkönnyítését célozza, a rendelet kedvezménye azonban — miután nincs kizárva, hogy a tűzifa, illetőleg cellulózefa, illetőleg talpfa kifogyása által egyes közintézmények, cellulózegyárak és vasutak is rendkívül súlyos helyzetbe juthatnak — kiterjesztetett a tűzifa-, cellulózefa- és talpfa-termelésre is.

Budapesten, 1916. évi augusztus hó 15 én.

Tisza s. k.

Bár a kormány válasza nézete szerint nem oszlatja el azokat az aggályokat, amelyeket az egyesület felterjesztésében részletesen kifejtett, a titkár újabb lépésektől nem vár eredményt, kéri tehát. hogy a kormány leirata egyszerűen tudomásul vétessék.

Horváth Sándor alelnöknek a kormány álláspontját védő felszólalása után a választmány a titkár jelentését tudomásul veszi.

XII. *Kirchknopf* Ernő végzett főiskolai hallgató, alapító tag, aki jelenleg a harcztéren van, az egyesület közbenjárását kéri katonai szolgálatot teljesítő társai érdekében, akik az erdészeti államvizsgához szükségelt gyakorlati időt nem szerezhették meg.

A kifejlődött vita során *Horváth* Sándor alelnök annak a véleményének ad kifejezést, hogy a gyakorlati szolgálat időtartama tekintetében a már eddig is adott jelentékeny engedmények teljes jogosultsággal bírnak, egészen azonban a gyakorlati időt elengedhetőnek nem tartja s ezt a vizsgázó érdekében állónak sem látja. *Török* Sándor arra figyelmeztet, hogy nemcsak a már végzett főiskolai hallgatók gyakorlati idejére nézve jogosult a kedvezményes elbánás, hanem kivételes intézkedésre van szükség azokra nézve is, akik főiskolai tanulmányaikat a háboru miatt félbeszakították, hogy az így származó idővesztésüket a tanidő megrövidítése útján legalább némileg pótolhassák.

Az igazgató-választmány elhatározza, hogy e felszólalások értelmében felterjesztés intéztesék a földművelésügyi miniszter urhoz.

XIII. Több adakozásra vonatkozó felszólítást az igazgató-választmány az alapszabályokra való hivatkozással elutasít.

XIV. Ugyszintén nem találja teljesíthetőnek a Magyarországi Bajtársi Szövetség azon felszólítását, hogy az Országos Erdészeti Egyesület a szövetség alapító tagjai sorába lépjen.

XV. Az egyesületi székház egyik lakójának azt a kérését, hogy lakosztályában gáztűzhely állíttassék fel, a választmány teljesíthetőnek nem találja.

XVI. Lászlóffy Ernő erdőmérnökhallgató, és Porubszky Elemér vármegyei aljegyző kéri atyjuk, néhai Lászlóffy Gábor, illetőleg néhai Porubszky Károly alapító tagsági jogainak reájuk való átruházását.

Az alapszabályok értelmében teljesítettik.

XVII. Uj tagoknak felvételnek: a) Alapító tagoknak: a *Hazai Erdőipar R. T.* Budapest és *Rózsashegy* r. t. város egyenként 300 K-val kötelezvényben, aj. Konczvald Ferencz; *Máté* Dezső erdőmérnökgyakornok, tartalékos hadnagy 300 K-val kötelezvényben, aj. a titkár és *Vendel* János püsp. főerdész 300 K készpénzalapítvánnyal, aj. Kögl Arpád. b) Rendes tagoknak: gróf *Ballestrem* uradalma, aj. Konczvald Ferencz; *Bartóky* József v. b. t. t., földmivelésügyi államtitkár, aj. Kaán Károly; *Bencsik* Mátyás m. kir. segéderdőmérnök, aj. Nádas Béla; *Fekete* Géza urad. főerdész, aj. a titkár; *Kelecsényi* Mihály m. kir. erdőmérnök, aj. a titkár; *Popa* János m. kir. erdőmérnökgyakornok, aj. Párnai Attila; *Sobó* Sándor m. kir. segéderdőmérnök, aj. Krippel Móricz; *Tibori* János városi erdőőr, aj. a titkár; *Várnai* Géza m. kir. segéderdőmérnök, aj. Temesváry Béla.

K. m. f.

Bund Károly s. k.
titkár.

Tallian Béla s. k.
elnök.

Hitelesítésül:

Dr. Bedő Albert s. k.
I. alelnök.

Tomcsányi Gyula s. k.
vál. tág.

IV.

Az Országos Erdészeti Egyesület felterjesztése a földmivelésügyi miniszter urhoz a hadbavonultak erdészeti államvizsgája s az erdészeti főiskolán részükre nyújtandó kedvezmények tárgyában.

Nagyméltóságú Miniszter Ur!

(1788/1916. sz.) Egyesületünk megnyugvással szerzett tudomást Nagyméltóságodnak arról a bölcs intézkedéséről, mely szerint oly végzett főiskolai hallgatók is államvizsgára bocsáthatók, akik katonai szolgálatuk következtében nem szerezhették meg az előirt két évi gyakorlatot. Igazgató-választmányunk a maga részéről is a legteljesebb mértékben átérezvén annak szükségességét, hogy a háborus viszonyokra való tekintettel s különösen az érdekelt ifju szakembereknek a haza és a nemzet életének közvédelmében teljesített katonai szolgálatára figyelemmel az államvizsgát megelőző gyakorlati szolgálatidő a fennforgó körülményekre való igazságos és méltányos számbavétellel a lehető legmérsékeltebb határig szállíttassék le.

Ugyanezzel a kérdéssel összefüggően azonban nem mulasztjuk el Nagyméltóságod nagybecsű figyelmét még aziránt való intézkedésre is felkérni, hogy az államvizsgára vonatkozó hasonló kedvezményes elbánásra igényt tarthatnak még azok a főiskolai hallgatók is, akik mint ilyenek, tehát tanulmányaik befejezése előtt vonultak be katonai szolgálatra és teljes szakképzettségüket egyébként csak nagy késedelemmel érnék el. Sőt jogosult ezt a kedvezményt — habár talán némileg kisebb mértékben — kiterjeszteni azokra is, akik a háboru alatt katonai szolgálatot teljesítve, azt közvetlenül követően lépnek az erdészeti főiskola kötelékébe.

A gyakorlati idő megrövidítésének szükségszerű folyamánya azonban szerény nézetünk szerint az, hogy az erre igényjogosultakra nézve, legalább az állami szolgálatban, intézkedés történnék arra, hogy kiválóan tanulságos erdőgazdaságokhoz osztassanak bet s ott részükre alkalom nyujtassék, hogy ez alatt a rövid idő alatt is sokoldalú és érdemleges tapasztalatokat gyűjthessenek, ami egyébként általánosságban a teljes két évi gyakorlati szolgálatra vonatkozóan is felette szükséges lenne.

A főiskoláról hadba vonult hallgatókra s azokra nézve, akik katonai szolgálatuk után közvetlenül a háboru befejezése utáni időben lépnek a főiskola hallgatói sorába, ezenkívül szükségesnek tartjuk még annak a kérdésnek mérlegelését is, hogy részükre mennyiben lehetne a tanítási időt az oktatás érdekeinek lényeges csorbitása nélkül megrövidíteni. A többi hazai főiskolán erre nézve már messzemenő engedmények léptek életbe s attól lehet tartani, hogy ezek az engedmények, ha az erdészeti pálya hasonlóakat nem nyújt, az ifjuság egy részét más pályára fogják terelni.

A tulajdonképeni erdészeti tantárgyak ugyan, amelyek óraszámáa ugy is csekély, csak kevéssé szoríthatók meg, ellenben az előkészítő és segédtantárgyak anyagának oly tömörítését, amely a volt katonáknak lehetővé tenné, hogy elmaradt tanulmányaikat a rendesnél rövidebb idő alatt fejezzék be, egyesületünk méltányosnak tartja és megvalósítását Nagyméltóságnak tiszteletteljesen ajánlja.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletünk őszinte nyilvánítását.

Budapest, 1916. évi október hó 30-án.

Az Országos Erdészeti Egyesület nevében:

Bund Károly s. k.
titkár.

Dr. Bedő Albert s. k.
alelnök.

IRODALOM.

Könyvismertetés.

Táblák állófák és faállományok fatömegének meghatározására. Összeállították a német birodalom és Ausztria erdészeti kísérleti állomásainak munkálatai alapján Grundner F. dr. és Scwappach A. dr. A IV. német kiadás nyomán magyar nyelven sajtó alá rendezte és a famagasságmérésre vonatkozó rövid utmutatással ellátta Bund Károly. Kiadja az Országos Erdészeti Egyesület, Budapest, V., Alkotmány-utca 6 sz.

Örömmel üdvözöljük a német szakirodalomnak ezt a kitünő termékét magyar fordításban. Hogy milyen előnyöket biztosítanak a jó